

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky **K. S.** bytom v M., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. októbra 2008, č. k. 34 Sd 98/2007 – 47, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 8. októbra 2008, č. k. 34 Sd/98/2007 – 47, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 8. októbra 2008, č. k. 34 Sd/98/2007 – 47, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 8. júna 2007 číslo X., ktorým bola podľa § 293 I zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) určil, že navrhovateľke naďalej patrí invalidný dôchodok vo výške 4 521 Sk mesačne s účinnosťou od 14. mája 2007 s odôvodnením, že pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je naďalej 60%. Krajský súd zistil, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo zdravotný stav navrhovateľky bol posúdený riadne.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie odporkyne zrušiť s odôvodnením, že krajský súd rozhodol na základe nedostatočného zistenia skutočného stavu veci. Žiadala, aby bol jej zdravotný stav znovu preskúmaný, lebo jej bráni vykonávať sústavné zamestnanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 195 ods. 1 až 3 zákona o sociálnom poistení organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

Z dávkových spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky posúdila 14. mája 2007 a neskôr 17. septembra 2007 MUDr. E. U., posudková lekárka Sociálnej poisťovne – pobočky v Senici so sídlom v Senici a 24. októbra 2007 a 16. júna 2008 aj MUDr. D. K., posudková lekárka Sociálnej poisťovne – ústredie v Bratislave so sídlom v Bratislave. Posudkové lekárky sa zhodli v závere, že navrhovateľka je naďalej invalidná podľa § 71 ods.1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, ktorým je astma stredná perzistujúca (záduch) zaradenom v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v skupine chorôb J45, Kapitola VIII, oddiel B, položka 3c má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % a v dôsledku iného zdravotného postihnutia (séropozitívna reumatoidná artritída v II. štádiu, zaradenom v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v skupine chorôb M05, Kapitola XV, oddiel A, položka 1b) má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšenú o 10%, teda celkom miera jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poklesla o 60%. Ostatné ochorenia, a to obezita, dorzalgia a esenciálna hypertenzia v I. štádiu sú posudkovo nevýznamné.

Medzi závermi posudkových lekárk a ich odbornými zisteniami nie sú rozpory, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o správnosti ich záverov. Posudky sú úplné a vyčerpávajúce a dostatočne sa zaoberajú zdravotnými ťažkosťami navrhovateľky. Samotná navrhovateľka neuviedla v konaní také okolnosti, ktoré nie sú obsiahnuté v zdravotnej dokumentácii a ktorými by sa posudkové lekárky nezaoberali. Vykonanie ďalšieho dokazovania o zdravotnom stave navrhovateľky nebolo preto potrebné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu odporkyne nevyhovел a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo odporkyňa v konaní nebola úspešná, a navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová